

Arboç de Sant Esteve del Coll

Llinars del Vallès (EL VALLÈS ORIENTAL)

NOM: Arboç de Sant Esteve del Coll

Protecció: Ordre de 30 d'agost de 1988
DOGC 1042, 12-09-1988

Número d'identificació: 05.19.01

ESPÈCIE: *Arbutus unedo*

LOCALITZACIÓ:

Comarca: el Vallès Oriental
Terme municipal: Llinars del Vallès
Indret: Sant Esteve del Coll
Altitud: 300 m
UTM: DG4807
Mapa T.N. (1/50.000): 393 (37-15)

Propietat: Bisbat de Barcelona

L'arboç de Sant Esteve del Coll és un dels pocs exemplars monumentals que podem trobar a Catalunya. L'arboç, en general, és una planta arbustiva.

La seva història va íntimament lligada a la del poble de Sant Esteve del Coll, format per una trentena de cases isolades i un conjunt de xalets edificats els darrers anys. Situat damunt de la vall del riu Mogent, s'hi pot accedir fàcilment a partir del km 6 de la carretera de Cardedeu a Dosrius, i també pels camins de la urbanització de Sant Josep que arrenquen de la mateixa carretera. A uns 100 m de la parròquia, prop del camí, hi trobem aquest arboç.

L'església de Sant Esteve del Coll, centre del poble, fou edificada devers el segle XVI, seguint les línies d'un gòtic senzill i tardà. Reconstruïda recentment, gràcies a la Diputació de Barcelona, continua essent parròquia. Fins i tot s'hi està construint un nou cementiri.

L'arboç és una de les plantes més abundants a la muntanya d'aquesta zona. Fins i tot es diu que els arboços que ornem els jardins i passeigs de Madrid han sortit d'aquí. El seu creixement, força ràpid, permet que cada 7 o 8 anys sigui estassat per convertir-lo en gavella o carbó, sense que la població global de l'espècie minvi.

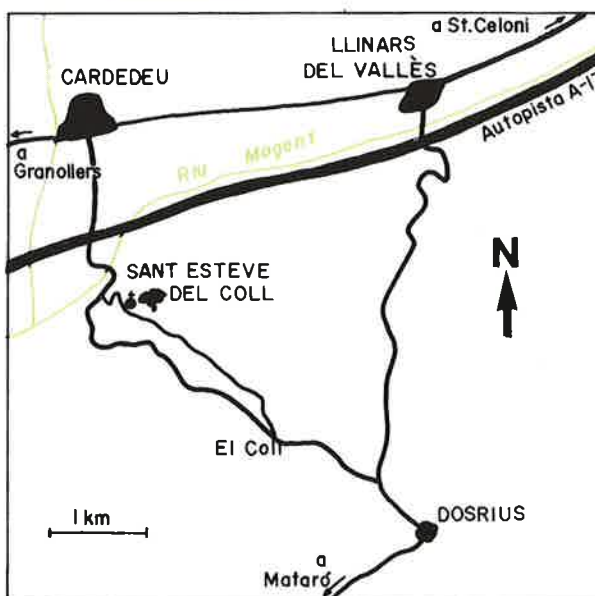
Aquest arboç gegantí deu segurament la seva supervivència al fet d'haver crescut prop del camí, escapant-se així de totes les estassades del bosc.

Considerat centenari, i, per desgràcia, en estat força precari, l'arboç ha donat nom a una revista literària de la zona. També ha estat protagonista de diferents articles a la premsa. La primera referència literària que en tenim la trobem l'any 1934 a la publicació núm. 2 de la Societat d'Atracció de Forasters de Cardedeu, on llegim: «... l'església d'El Coll, situada en un encisador revolt de la muntanya on floreixen els ametllers i els tarongers, alegren la nota del paisatge amb la viva coloraina del seu fruit ubèrrim, prop d'un magnífic exemplar de cirerer d'arboç, de corpulència extraordinària, cas raríssim en arbres d'aquesta naturalesa...»

Digne representant dels mil·lers d'arboços dels nostres boscos, l'arboç de Sant Esteve del Coll s'aixeca altiu i ret homenatge a aquesta espècie que a la tardor

ens regala els seus fruits vermells i temptadors, quan ja hem oblidat el color de les cireres.

Arrelat en un indret estratègic, amb uns valors arquitectònics i paisatgístics remarcables, l'arboç de Sant Esteve del Coll és mereixedor de protecció.

MIDES (en metres)	
Alçària	8,5
Volt del canó (a 0,7 m)	2,40
Capçada (diàmetre)	7,4 x 7,2
Ramificació (en 3 branques a	1,2 m)

FONTS:

- COMAS, Pere: Articles publicats a:
La Vanguardia. 10-08-1968. Barcelona.
El Vallès. 26-06-1971. Granollers.
Plaça Gran. 04-05-1983. Granollers.
Plaça Gran. 13-10-1988. Granollers.
- GURRI, F. 1976: *Principals arbres o arbusts arborescents del Principat de caràcter monumental*. Barcelona.
- MONTSERRAT, P. 1968: *Flora de la Cordillera litoral catalana*, pàg. (161). Mataró.
- VINYETA, R. 1985. *Els arbres monumentals de Catalunya*. Torelló.
- Gran Geografia Comarcal de Catalunya. 1982. Volum 6. Barcelona.
- Societat d'Atracció de Forasters de Cardedeu. 1934. Publicació núm. 2. Cardedeu.
- Agraïments: Pere Comas, Andreu Collet, J. Solé